Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud. Russu Natalia)
Dosar nr. 2r-1184/24
2-23149265-02-2r-12042024

D E C I Z I E

16 septembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența sa:
Președintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Cașcaval Andrei
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, cererea de recurs declarată de către avocatul Iulian E.Iorga și avocatul stagiar Lungu Daniel, în interesele Marianei Sîngereanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de „DEBIT LEX" S.R.L. către, S***** și ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2023, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 19 octombrie 2023 avocatul Lunca Ion, acționând în numele și interesele reclamantei „DEBIT LEX" S.R.L., a depus cerere de chemare în judecată către S***** și *****, prin care a solicitat încasarea solidară de la pârâți în beneficiul reclamantei a sumei de 2713,98 Euro, cu titlu de sold restant la corpul împrumutului acordat, convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății, suma de 186,43 Euro, cu titlu de dobândă contractuală pe perioada 13.03.2022-28.07.2023, convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății conform graficului de plată, suma de 2353,83 Euro, cu titlu de cost la împrumut pentru perioada 29.07.2022-30.11.2023, convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății, 4500 lei, servicii de asistență juridică, 3020,7 lei, taxa de stat și a sumei de 13, 60 lei, cu titlu de cheltuieli de corespondență.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată depusă, reprezentantul reclamantei a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurile și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale pârâților S***** și *****, în limita valorii acțiunii.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, reclamanta a invocat faptul, că, având în vedere că suma datoriei pârâtului Corneliu Sîngereanu, Mariana Sîngereanu se cifrează la 5254,24 EURO și 7534,3 MDL, care este o sumă foarte mare și importantă, pe de o parte, iar riscul imposibilității întoarcerii datorii este unul inevitabil, pe de altă parte, se impune în mod incontestabil solicitarea aplicării măsurilor de asigurare de către instanța de judecată prin emiterea unei încheieri în acest sens.

Comunică, că pârâții în termen de 585 de zile nu au efectuat nici o plată în contul său, la fel precum nici n-au depus o cerere, prin care să informeze despre problema sa privind imposibilitatea asigurării executării obligațiilor contractuale și să prezinte probele confirmative,

la fel, nici n-a solicitat modificarea graficului de plată. Invocă că în altă ordine de idei, în privința pârâtului sunt emise o serie de hotărâri civile despre încasarea datoriei în favoarea altor creditori.

Susține că iminența aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii se impune datorită faptului că pârâtul ar putea întreprinde acțiuni ilegale privind înstrăinarea patrimoniului său, să-și ascundă veniturile sale sau să întreprindă alte acțiuni ilegale în vederea diminuării propriului patrimoniului fapt ce pe cale de consecință ar echivala cu o ingerință nejustificată a drepturilor sale ocrotite de lege.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2023 s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Lunca Ion, în interesele „DEBIT LEX" S.R.L. și s-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile şi a mijloacelor financiare ale pârâților S***** și *****, în limita valorii acțiunii în sumă de 5254, 24 și 7534, 30 lei.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la data de 23 martie 2024, avocatul Iulian E.Iorga și avocatul stagiar Lungu Daniel, în interesele recurentei *****, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2023, solicitînd admiterea acestuia și casarea actului judecătoresc contestat, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie respinsă cererea de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului reprezentanții recurentei au indicat, reclamanta nu a adus instanţei nici o probă de natură să demonstreze îndeplinirea criteriilor legale prevăzute de ipoteza art. 174 alin. (1) Codul de procedură civilă, normă care dictează împrejurările ce trebuie întrunite pentru ca măsurile de asigurare să fie dispuse, şi anume, nu a probat că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar crea impedimente în executarea de către recurentă a unei eventuale hotărâri judecătoreşti de admitere a acţiunii depuse de reclamanta/intimată.

Susține partea recurentă, că prin încheierea instanţei de fond **s**-a dispus aplicarea năsurilor de asigurare a acţiunii inter alia în privinţa unei persoane care nu este parte a aportului juridic obligaţional instituit în baza contractului de credit din 30 martie 2021, fapt ce este inadmisibil.

Mai menționează, că potrivit argumentelor invocate de intimata „DEBIT LEX " S.R.L., necesitatea aplicării măsurilor le asigurare a acțiunii derivă din faptul, că pe rolul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, sunt pendinte litigii în privinţa lui S*****. Consideră aceste argumente în nici un mod nu sunt opozabile recurentei *****, în condiţiile în care, până la moment, în privinţa acesteia nu a fost intentat nici un proces, recurenta nu deţine careva datorii faţă de terţe persoane şi nici nu are contractate credite de la instituţiile de microfinanţare, sau de la cele bancare. Prin urmare, argumentul invocat de reclamantă în susţinerea cerinţei de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii, dar şi reţinut de instanţa de fond drept temei de instituire a măsurilor de asigurare a acţiunii, nu este opozabil şi imputabil recurentei, în privinţa acesteia nefiind intentate careva procese.

Consideră, că instanţa de fond nu a supus analizei cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare, ci a oferit o analiză in abstracto scopului sechestrului asigurător, fără să reţină vreo circumstanţă obiectivă asupra existenţei riscului imposibilităţii executării hotărârii judecătoreşti.

La fel declară, că simplu fapt de invocare din partea reclamantului a neexecutării unei obligaţii de plată în favoarea sa din partea recurentei, care nici nu este parte la contractele de împrumut, pentru care se pretinde aplicarea măsurilor de asigurare nu constituie ipso *factum* motiv de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii.

În context menționează, că în speță instanţa de fond a avut obligaţia pozitivă desprinsă inter alia din art. 6 CEDO, de a justifica de o manieră obiectivă faptul întrunirii în circumstanţele speţei a condiţiilor în care legea procesual civilă, admite aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii şi anume a faptul că lipsa măsurilor de asigurare a acţiunii solicitate de intimata-

reclamantă ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti. Or, faptul iniţierii unei acţiuni judiciare de recuperare a plăţilor în temeiul unui contract, cât şi faptul neexecutării pretenţiilor de către debitorul S***** până la sesizarea instanţei de judecată, în care recurentul are calitatea de copârât şi nici reaua-credinţă a pretinsei codebitor *****, invocată in abstracto de către intimată, nu explică de o manieră obiectivă, iminenţa riscului imposibilităţii executării eventualei hotărâri pronunţată împotriva recurentului.

În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit art. 181 alin.(2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

Având în vedere că, din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul recepționării de către recurent a încheierii contestate, Completul judiciar consideră că recursul declarat la 23 martie 2024 (conform plicului anexat), împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2023, se consideră depus în termen.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma motivelor invocate de recurent, raportate la actele și circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar conchide că soluția oferită de prima instanță este neîntemeiată și neargumentată, fiind în contradicție cu normele de drept incidente speței, iar recursul este întemeiat și urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 19 octombrie 2023 avocatul Lunca Ion, acționând în numele și interesele reclamantei „DEBIT LEX” S.R.L., a depus cerere de chemare în judecată către S***** și *****, prin care a solicitat încasarea solidară de la pârâți în beneficiul reclamantei a sumei de 2713,98 Euro, cu titlu de sold restant la corpul împrumutului acordat, convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății, suma de 186,43 Euro, cu titlu de dobândă contractuală pe perioada 13.03.2022-28.07.2023, convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății conform graficului de plată, suma de 2353,83 Euro, cu titlu de cost la împrumut pentru perioada 29.07.2022-30.11.2023, convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății, 4500 lei, servicii de asistență juridică, 3020,7 lei, taxa de stat și a sumei de 13, 60 lei, cu titlu de cheltuieli de corespondență.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată depusă, reprezentantul reclamantei a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurile și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale pârâților S***** și *****, în limita valorii acțiunii.

Instanța de fond, fără a verifica situația și stare de fapt a pricinii în coraport cu cadrul legal pertinent și aplicabil speței, a acceptat în întregime poziția reclamantei și a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile şi a mijloacelor financiare ale pârâților S***** și *****, în limita valorii acțiunii în sumă de 5254, 24 și 7534, 30 lei.

Colegiul, însă, consideră concluzia instanței de fond una greșită, contrară situației faptice real existente și legislației aplicabile, situație determinată de obiectul litigiului și circumstanțele existente ale pricinii.

Colegiul conchide în speță inexistența probelor suficiente, utile și pertinente pentru a demonstra necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii și, anume, că neaplicarea lor ar avea ca rezultat imposibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul relevă că, asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Astfel, în conceptul cadrului normativ enunţat, măsurile de asigurare se prezintă drept acţiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziţie.

Totodată, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanţei i se aduc probe, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziţie judecătoresc.

În conformitate cu prevederile art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Din sensul normei citate, Colegiul judiciar conchide că, scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată, iar depăşirea scopului asigurării acţiunii, sar echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

Astfel, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului.

La caz, instanța de recurs constată că, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de reprezentantul reclamantei „DEBIT LEX” S.R.L., avocatul Lunca Ion, nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nefiind prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că, reprezentantul reclamantei „DEBIT LEX” S.R.L., nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtului, sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului. Or, simplu fapt de inițiere a acțiunii civile împotriva civile împotriva debitorului și pârâtei nu justifică imposibilitatea executării eventualei hotărâri judiciare sau „rea credinţă”, prezumţia bunei credinţe operând până la proba contrarie, iar faptul că pârâtul S*****, în calitate de debitor nu restituie suma pretinsă de creditor- reclamanta „DEBIT LEX”

S.R.L., nu demonstrează prin simpla existenţă a acestui fapt rea-credinţa primei.

Astfel, în speță, Colegiul judiciar conchide că reprezentantul reclamantei „DEBIT LEX" S.R.L., nu a indicat, cum neinstituirea măsurilor asiguratorii solicitate, ar putea condiționa neexecutarea unei eventuale hotărârii emise în pricină, sau tergiversarea executării acesteia. Iar, aplicarea măsurii de asigurare solicitate, nu înlătură în nici un fel riscul apariţiei dificultăţilor ori imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

Colegiul reiterează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare. Sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării, potrivit art. 118 alin. (1), art. 177 din Codul de procedură civilă, este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanţei de judecată.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul judiciar menționează că reprezentantul reclamantei „DEBIT LEX" S.R.L., nu a invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare, or, acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În lipsa unor probe concludente şi pertinente, instanţa de recurs consideră că argumentele referitoare la existența riscului privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează a fi respinse ca declarative.

Colegiul subliniază că legislația în vigoare atenționează asupra faptului că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării unei eventuali hotărâri, iar aprecierea pericolului de neexecutare este ținută de substanța obiectului acțiunii.

În acest sens, Colegiul evidențiază că în prezenta speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de legiuitor pentru a fi dispusă aplicarea măsurilor de asigurare, or nu a fost probată imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

La fel, nu a fost demonstrată nici eventuala posibilitate de prejudicii prin neaplicarea măsurilor de asigurare. Iar în situaţia unor susţineri declarative şi neprobate cu privire la necesitatea aplicării măsurii de asigurare, solicitarea se va respinge întrucât, în sensul art. 177 din Codul de procedură civilă este de înţeles că, cererea de asigurare a acţiunii urmează a fi motivată, cu prezentarea în mod obligatoriu a probelor ce confirmă motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

În acest sens, Colegiul reține poziția recurentului cu privire la faptul că limitările aduse pârâtului urmează a fi apreciate prin prisma contrapunerii celor două interese și examinării acestora, inclusiv și din punct de vedere al oportunității măsurilor de asigurare.

Aşadar, având în vedere impactul măsurilor de asigurare, Colegiul relevă că acestea nu pot fi aplicate în baza unei temeri, ci trebuie să fie justificate. În caz contrar, persistă riscul depășirii scopului asigurării acțiunii, care va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părții opuse în cadrul procesului civil.

Din raționamentele expuse, Colegiul atestă că instanța de fond, acceptând cerința lui reprezentantul reclamantei „DEBIT LEX" S.R.L., privind asigurarea acțiunii și adoptând soluția respectivă, nu a motivat în fapt necesitatea instituirii acestei măsuri, nu a făcut referire la probele relevante și utile acestui aspect, cum nu a făcut o analiză și nu a reflectat circumstanțele și stările reale de fapt ce se referă la necesitatea instituirii măsurii de asigurare, circumstanțe care indică

real la riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească de admitere a acțiunii în cazul în care nu va fi asigurată acțiunea.

La capitolul respectiv Colegiul admite relatările și momentele invocate de reprezentanții recurentei, potrivit cărora instanța de fond, în motivarea soluției sale, nu a motivat clar soluția, fără a face o analiză și fără a descrie care circumstanțe și probe au determinat-o a concluziona despre riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească, a adoptat soluția respectivă, indicând în mod general și abstract, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În contextul celor expuse, Colegiul judiciar conchide că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, fapt ce impune admiterea recursurilor, casarea încheierii primei instanțe și soluționarea prin decizie a problemei respective prin emiterea unei încheieri noi, de respingere a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. art. 423-427 lit. c), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

d e c i d e:

Se admite cererea de recurs declarată de către avocatul Iulian E.Iorga și avocatul stagiar Lungu Daniel, în interesele Marianei Sîngereanu.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2023, prin care au fost aplicate măsuri de asigurare a acțiunii în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de „DEBIT LEX” S.R.L. către S***** și ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, și se emite o nouă încheiere sub formă de decizie prin care:

Se respinge cererea depusă de reprezentantul reclamantei „DEBIT LEX” S.R.L., avocatul Lunca Ion cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Anton Marina

Judecătorii Cașcaval Andrei

Cojocaru Olga